

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **P. B., a.s.**, so sídlom v B., proti povinnému **A. C., s.r.o.**, so sídlom v K., zastúpenému JUDr. S. Z., advokátom so sídlom v Č., o vymoženie **50 820,47 EUR (1 531 017,63 Sk)**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. Er 1754/01 a na Krajskom súde v Žiline pod sp.zn. 8 CoE 114/2008, o vylúčení sudkyne Krajského súdu v Žiline z prejednávania a rozhodovania vecí, takto

r o z h o d o l :

Sudkyňa Krajského súdu v Žiline JUDr. Oľga Belková **n i e j e v y l ú č e n á** z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp.zn. 8 CoE 114/2008.

O d ô v o d n e n i e

Sudkyňa Krajského súdu v Žiline JUDr. Oľga Belková v podaní adresovanom predsedovi súdu oznámila, že navrhovateľ (správne povinný – poznámka Najvyššieho súdu Slovenskej republiky) je zastúpený advokátom JUDr. S. Z., u ktorého pracuje ako koncipient jej syn Mgr. M. B.. Túto skutočnosť považovala za dôvod, pre ktorý je vylúčená. Súčasne súhlasila s pridelením vecí inému sudcovi.

Predseda krajského súdu Juraj Krupa v podaní z 26. februára 2009 uviedol, že skutočnosť oznámená sudkyňou JUDr. Belkovou sama osebe nezakladá dôvod pochybovať o jej nezaujatosti. Vec preto predložil v zmysle § 15 ods. 1 O.s.p. na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 16 ods. 1 O.s.p. posudzoval obsah vyjadrenia sudkyne Krajského súdu v Trenčíne z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré by mohla byť vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí. Vychádzal pritom z ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania

veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa citovaného ustanovenia predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi (Čl. 48 Ústavy SR). Vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania veci možno preto len výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, nezaujato a spravodlivo. Účelom ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p. je prispieť k nestrannému prejednaní veci, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Uvedenému cieľu zodpovedá aj právna úprava skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu, a to : 1. k veci, v rámci ktorého vzťahu by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci, alebo 2. k účastníkom konania, ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, alebo 3. k zástupcom účastníkov konania (ktorý by bol založený na pomere, vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod bodom 2.). Treba zdôrazniť, že vzhľadom na náročnosť preskúmania vnútorného rozpoloženia sudcu, je potrebné zaoberať sa nestrannosťou v širšej, objektívnej rovine. Za objektívne nemožno považovať to, ako sa nestrannosť javí navonok samotnému sudcovi (účastníkovi konania), ale to, či existujú okolnosti, ktoré by mohli objektívne založiť pochybnosti o tom, či sudca disponuje určitým vzťahom k veci. Subjektívne hľadisko o zaujatosti sudcu môže byť podnetom na jeho skúmanie, samotné rozhodovanie o námietke však musí byť uskutočnené výlučne na základe hľadiska objektívneho. Preto k vylúčeniu sudcov z prejednávania a rozhodnutia veci môže dôjsť len vtedy, keď ich vzťah k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom dosiahne takú intenzitu, že nebudú schopní nezávisle a nestranne rozhodovať.

U sudkyne odvolacieho senátu 8 Co JUDr. Oľgy Belkovej, ktorému senátu vec podľa rozvrhu práce pripadla, taký pomer k prejednávanej veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom, ktorý by vzbudzoval pochybnosť o jej nezaujatosti, zistený nebol.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky skutočnosť, že povinný je v posudzovanej veci zastúpený advokátom JUDr. S. Z., u ktorého pracuje ako koncipient syn

sudkyne Mgr. M. B., sama osebe taký pomer konajúcej sudkyne k veci, k účastníkovi konania, resp. k jeho zástupcovi, aký predpokladá ustanovenie § 14 ods. 1 O.s.p. nezakladá.

Sudca, ako ústavný činiteľ, je totiž pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy je povinný vykladať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia v zmysle § 2 ods. 2 zák.č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zmien a doplnkov (ďalej len zákon č. 385/2000 Z.z.) a je povinný prejednať a rozhodnúť všetky veci, ktoré mu boli pridelené v súlade s platným rozvrhom práce súdu. Pri výkone svojej funkcie a pri rozhodovaní je viazaný Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a zákonom (§ 2 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z.z.). Obsah tohto práva a povinnosti je základným pilierom výkonu funkcie sudcu, keď výnimky môžu vyplývať len z naplnenia zákonných predpokladov, ktoré však neboli v prejednávanom prípade splnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol preto podľa ustanovenia § 16 ods. 1 druhá veta O.s.p. tak, že sudkyňu JUDr. Oľgu Belkovú nevylúčil z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. marca 2009

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

